Allegorice ¶ a ¶ Introite portas eius. i. sacramēta: ꝑcipue baptismi dicit porta dei ⁊ ecclie: qz per aliā non est ingressus ad eā vel ad eū. b ¶ In cōfessione / pctōꝝ. Et sic postēꝗ intraueritis portas sacrāmētoꝝ: itrabitis et c ¶ Atria eius. s. ecclesiā: q̄ dr atria pluraliter: qz sūt plures ecclie priculares ⁊ vnū atriū: vt sup dictū est: qz ē vna vniuersal ecclia i vnitate fidei cōgregata. Et igressi: d In hymnis cōfitemi illi / pfessione laudis Uñ et seqt: f ¶ Laudate nomē eius / christū: quo ⁊ vos christiani nomiati estis. g

Al. ⁊ intrate De pe. dis. 1. c. voluisset. in fi.
Al. ⁊ in
Al. ⁊ cōfessionū
Al. ⁊ seculū seculi

a ⁊ introite portas eius i cōfessione: ⁊ atria eius i hymnis ⁊ cōfitemi illi. Laudate nomē eius q̄m suauis est dñs / in ęternū misericordia eius: ⁊ vsqz in ⁊ generationē et generationē veritas eius.

¶ Quoniā suauis est domin⁹ ⁊c. Hoc nō mutat a morali expositione quę sequit.

Moraliter * a ¶ Introite portas eius i cōfessione. Scda ps in q̄ incipiēt ⁊ impfect pfessionē pctōꝝ indicit. q. d. bonū ē cōfiteri pfessione laudis: sed ꝑcedere debet pfessio pctōꝝ: qz nō est speciosa laus in ore peccatoris: Ecci. xv. c. Et in Ps. Pctori dixit deus: q̄re tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamentū meū p os tuū. Glo. pollutū. Dicit g̃: Introite portas eius i cōfessione. Anteqz introeatis ad eū laudandū: videte vt pctā pfiteami: nō veniat vacui / sz i pfessione. Ecci. xxxv. b. Nō apparebis in pspectu meo vacu⁹. Idē Exo. xxiij. b. Osee vlt. a. Tollite vobiscū ꝗba. s. pfessiōis. Notādū aūt q̄ sūt mltę ⁊ diuersę portę dñi. Est em̄ porta iudicialis: de q̄ Amos. v. d. Cōstituite i porta iudiciū. Dicb. vj. a. Judiciū dñi cū ꝓpło suo: ⁊ cū israel dijudicabit: Popule me⁹ qd feci tibi ⁊c. Itē est porta exit⁹ ab hac vita. Sap. vij. a. Un⁹ ē introit⁹ oīb⁹ ad vitā ⁊ sibis exit⁹. Tertia porta ē ingress⁹ ad gliā: de q̄ in Ps. Hęc porta dñi: iusti intrabūt p eā. Itē Ezech. vlt. d. assignant. xij. portę: vbi dr: Et portę ciuitatis in oīb⁹ tribub⁹ israel. Portę tres a septētrione. Porta ruben vna: porta iuda vna: porta leui vna. Et sic ex aliis ptibus fuerūt portę noiatę nomīb⁹ filioꝝ iacob. Aqlo vel septētrio / statū pctōꝝ designat: vbi necessari⁹ ē rubē q̄ iterptat fili⁹ visiōis: vt. s. pctōr primo cogscat statū suū: deide iuda. i. cōfessio pctōꝝ: postea leui. i. assumpt⁹ a vitijs: vt iā declinet ab omi malo. Itē ad plagā oriētalē portę tres. Porta ioseph vna: porta beniamin vna: porta dan vna. Oriēs significat statū ꝓficiētiū / vbi necessari⁹ ē ioseph. i. augmētū virtutū. Et beniamin. i. fili⁹ dexterę / vt hō nō ḡrat nisi ekna. Et dan. i. iudiciū / vt sp cogitet hō de iudicio vt sic timeat: ⁊ timor custodiat eū ⁊ virtutes ei⁹. Itē ad plagā meridianā portę tres. Porta simeonis vna: porta isachar vna: porta çabulon vna. Meridies statū significat pfectoꝝ: vbi necessari⁹ est simeon q̄ interptat audiens męrorē / Ecce cōpassio. Isachar merces: qz iā securi st ō mercede ekna. Et çabulon habitaculū fortitudinis: qz corda eoꝝ fixa st ibi vbi vera sūt gaudia. Itē ad plagā occidētalē portę tres. Porta gad vna: porta aser vna: porta neptali vna. Occidēs ē mors: ⁊ significat statū pueriētiū: Ibi est gad q̄ interptat accinctus. i. patus ad vitā ęternā. Aser / beatitudo. Neptalim / dilatatio. Has g̃ portas ei⁹ introite i pfessione. Notandū aūt q̄ quidā intrāt praue in cōfessione: videlicet:

Matth. 15. a.
Ps. 48.
Ps. 49.
Per viā
- Hypocrisis vel simulatiōis. Esa. xxix. d. Popul⁹ hic labijs me honorat.
- Elatiōis. Lucę. xviij. b. Nō sū sicē cęteri hominū.
- Desperationis. Matth. xxvij. a. Peccaui tradens sanguinē iustum.
- Negociatiōis. Ps. Cōfitebit tibi cū bñfeceris ei.
- Proditionis. Matth. xxij. b. Magister scimus qz
- Adulationis. j. Regę. xxix. d. Scio qz (verax es. bon⁹ es tu i oculis meis: sicut angelus dei.
- Derisionis. Matth. xxvij. d. Aue rex iudęoꝝ.
- Coactionis. Marci. j. c. Uenisti ante tpus pdere nos: scio qz sis sanctus dei.
- Indignationis.
- Cōtaminatiōis. Ps. Pctori aūt dixit de⁹: q̄re tu enarras iusticias meas. c ¶ Atria eius. s. ecclias. d ¶ In hymnis. Hoc est ꝛ eos qui nolūt cantare i ecclijs: qz quidā nō intrāt atria / q̄ ad ecclīā nō veniūt. Alij intrāt: sed nō in hymnis: qz ibi ingressi nō cantāt: sed sūt q̄si laici. Uel B qd dr / i hymnis / pōt iūgi cū eo qd seqt: e ¶ Cōfitemi illi. q. d. cū hymnis lęticię pfitemi: nō tm̄ peccata / sed ⁊ bñficia dei. Uñ addit: f ¶ Laudate nomē eius / christianū / ꝗbo ⁊ facto. Multi vituperant nomē christi verbo: vt hęretici ⁊ pagani ⁊ iudęi: Multi etiā christiani vituperāt illud facto. Ro. ij. d. Qui i lege glriaris / per pręuaricationez legis deū inhonoras: Nomē em̄ dei p vos blasphemat inter gentes: sicē scriptū est. s. Esa. lij. b. g ¶ Uñ suauis est dñs. Cāt. j. a. Oleū effusum nomē tuū. Oleū suaue ē ⁊ vngit. Sap. xij. a. O q̄ bon⁹ ⁊ q̄ suauis est dñe spūs tu⁹ in nobis ⁊c. Suauis est dñs omnib⁹ sensib⁹ bonoꝝ viroꝝ.

Suauis
- Gustui. j. Pet. ij. a. Si tamē gustatis q̄ dulc est dñs.
- Tactui. ij. Regę. xxiij. a. Ipse quasi tener / rimus ligni vermiculus.
- Auditui: qz ipse est ꝗbū bonū ⁊ suaue. Ecci. vj. a. Uerbū dulce multiplicat amicos ⁊ mitigat inimicos.
- Olfactui. Ecci. xlix. a. Memoria iosie i cō / positiōe odoris facta ē opus pigmētarij.
- Uisui. j. Pet. j. c. In quē desiderāt ãgeli pspicere.

Suauitas aūt ei⁹ nō ē trāsitoria: sz b In ęternū misericordia ei⁹ q̄ ętū ad saluādos: q̄ immobiliter i ęternitate pdurāt / q̄s b misericordia a pctō liberauit. Sz ne q̄s nimis de hac misericordia pfidat: addit ⁊ de iusticia: i ¶ Et vsqz in generationē ⁊ generationē veritas ei⁹: ad dānādos reprobos ꝓm opa sua. Ps. Et erit tps eoꝝ i sęcla. De his duob⁹. Ps. Misericordia ⁊ ꝗitas ꝑcedēt facie tuā: beat⁹ ꝓplus q̄ scit iubilationē: Ecce finis psal. hui⁹ ⁊ ꝓncipiū. q. d. qui bñ iubilauerit vt decet / misericordia saluabit: q̄ ꝗo neglexerit / veritate cōdēnabit: qd a nob auertat de⁹: amē.

Ps. 80.
Ps. 88.

¶ Misericordia ⁊c. Titul⁹. Psal. ¶ Expo. Ps. C. m ipsi dauid. In ꝑcedētib⁹ psalmis sępe diterat lętādū esse ⁊ cantādū ⁊ iubilādū: Hic dic qd cātādū: ⁊ cū qb⁹ socijs: Et i B psalmo q̄ cētesim⁹ ē: ⁊ numero suo pfectionē designat / eādē pfectionē ꝓtinet i sentētia: vt i pfecutiōe patebit. Sz qz oīs pfectio nob a christo ē: ideo bñ intitulat sic. Et ē sensus: Psalm⁹ iste attribuit ipsi dauid. i. christo: q̄ B loqt p se ⁊ p mēbr: ac si dicat p titulū: oia opa bona ⁊ pfecta christo debem⁹ attribuere: Agēs de misericordia ⁊ iudicio itētione monet bona appetere / ⁊ mala renuere. Modus. Triptitus est ps. Primo de misericordia ⁊ iudicio proponens: dicit se esse in via imaculata. Scdo eandē viā p ptes exponit: ibi: Perambulabā. Tertio oñdit malos a ciuitate dñi remouēdos: ibi: In matutino. Licz aūt Glo. nō exponāt ipsona christi: nos tm̄ nō icōueniēter exponere possum⁹ breuit i psona ipsi⁹: vt dicat pri: k ¶ Misericordia ⁊ iudiciū cātabo tibi dñe. i. lętus ⁊ hilaris misericordia in ꝓmo aduētu meo: ⁊ iudiciū in scdo ad honorē tuū faciam. Uel etiā in ꝓmo meo aduētu ꝑdicabo misericordia ⁊ iudiciū: Misericordia em̄ ꝑdicabat cum dicebat / Matth. iij. c. Pęnitētia agite: appropinquabit enim regnū cęloꝝ. Et Matth. ix. b. Euntes aūt discite quid est misericordia volo ⁊ nō sacrificiū ⁊c. Judiciū ꝑdicabat p suū ꝑconē. Matth. iij. b. Progenies viperarū q̄s demōstrabit vob ¶ fugere a ventura

Partitio psalmi
Allegorice

¶ Moraliter: k ¶ Misericordia ⁊ iudiciū cātabo tibi dñe. Hoc dz dicere ⁊ facere q̄libet fidelis: vt i corde suo cātet ⁊ recogitet misericordia quā mō pat⁹ ē dñs facere pęnitētib⁹: ⁊ iudiciū qd expectat facere i malo pistētib⁹. Hęc duo debem⁹ B cātare sicē philomena / plene gaudētes de misericordia facta bonis: ⁊ nō cōpatiētes iudicio facto mal. Ps. Lętabit iust⁹ cū viderit vindictā. l ¶ Tibi dñe / nō alij: cui⁹ ꝓriū ē misereri: cui pr oē iudiciū dedit. Job. v. d. Pr nō iudicat quēq̄: sz oē iudiciū dedit filio. De⁹ locut⁹ ē duo hęc audiui: qz potestas dei ē: ⁊ tibi dñe misericordia. Itē hoc ꝓncipaliter debent dicere ꝑdicatores: Misericordia ⁊ iudiciū cantabo tibi dñe. In oī em̄ sermone cantandū est de misericordia ⁊ iudicio. Lucę. x. f. Infundēs oleū ⁊ vinū. Primū em̄ vngit: secūdū pūgit. Primū

Moraliter

Ps. 57.
Ps. 61.

* mulcet: secūdū terret

C

Allegorice fugere a ventura ira ꝛc. Et p seipsum. Matth. xxiiij. c. Tunc plãgẽt oẽs tribꝰ terrę: ꝛ videbũt filiũ hois venientẽ in nubibꝰ cęli cũ virtute magna ꝛ maiestate: Et p totũ vsq̃ in finẽ capituli: et. xxv. p totũ. a Psallã/in cruce. Hoc eñ fuit psalteriũ ꝛ cithara nr̃i dauid. Añ. ij. Regl. vj. c. Dauid pcutiebat ĩ organis armigatl. i. ad armos ligatis. s. in asserib⁹ crucis: et saltabat totis viribꝰ ante dñm. Et ꝗ faciebat reducẽs arcã. i. ecclĩã ĩ domũ suã ĩ hierl'm cęlestẽ. b Et intelligã ĩ via imaculata: Ut' ꝓm Hierony/mũ/Erudiar ĩ via pfecta. q. d. ego innocẽs ꝛ imaculatꝰ/p multa flagella erudiar: vt p expientiã sciã infirmitatẽ ꝛ dolorem. Heb. v. c. Cũ esset filiꝰ dei didicit ex his q̃ passus ẽ obediẽtiã. s. vsq̃ ad mortẽ. Esa. liij. a. Desiderauimꝰ eũ virũ doloꝝ ꝛ sciẽ/tẽ infirmitatẽ. Et ꝗ faciã: c Añ venies ad me/ad iuuãdum. Añ sic dicit Glo. q̃si ope tua/psallam et intelligam.

Et deambulabam

Et malã odio habui

a psallã ꝛ intelligã ĩ via imaculata q̃n venies ad me. † Perambulabã in innocẽtia cordis mei: in medio domꝰ meę. b Non pponebam ante oculos meos rem † iniustã: faciẽtes q̃uaricationes † odiui.

Doraliter * mulcet: secũdũ ket. Primũ accẽdit p amorẽ: secũdũ hũiliat p timorẽ. Debet aũt ꝗ cãtare q̃dicator/nõ solũ ore: sz corde ꝛ ope. Mich. vj. c. Indicabo tibi o hõ quid sit bonũ: vtiq̃ facere iudiciũ ꝛ diligere miscõiã ꝛ sollicite ãbulare cũ deo tuo. a Psallã ꝛ intelligã ꝛc. Hoc sil'r põt legi de q̃libet fideli generalit: vel de q̃dicatore specialit. Dic ꝗ q̃libet fideꝰ: Psallã. i. bona opa faciã/sperãs miscõiã ꝛ timẽs iudiciũ. Sed quia nõ placẽt deo opa de genere bonoꝝ/nisi oĩa mala opera relinquant: bñ subiungit: b Et intelligã in via imaculata q̃n venies ad me. i. imaculatũ me custodiã: ꝛ sollicite cõsiderabo aduentũ tuũ/siue ad iudiciũ/siue in morte mea. Lucl. xij. e. Et vos estote pati. s. ab omi peccato mũdati: q: q̃ hora nõ putatis filiꝰ hois veniet. Abacuk. ij. a. Sup custodiã meã stabo ꝛ figã gradũ sup munitionẽ. s. custodiẽdo me a peccato: ꝛ pteplabor vt videã q̃d dicat mihi: ꝛ quid rñdeã ad arguentẽ me. Vel q̃dicator dicit: Psallã. q. d. cantabo miscõiã ꝛ iudiciũ q̃dicãdo: sed qõ q̃dicabo/ĩ pteplatiõe hauriã: hoc ẽ: psallã/orando: ꝛ intelligã ĩ via imaculata. i. via immaculata dabit mihi intellectũ magl. q̃ studiũ: ꝓm illud Eccl. xxxvij. c. Ala viri sãcti enũciat aliq̃n vera/q̃ septẽ circũspectores sedẽtes ĩ excelso. s. in cathedra. Ps. A mãdatis tuis intellexi. Cassian⁹. Impossibile ẽ aĩaz q̃ mũdanis distẽsiõib⁹ vel tenuit occupat/donũ scię ꝓmereri/vel generatricẽ spũaliũ sensuum/vl' tenacẽ fieri sacraꝝ lectionũ: Et ꝗ tã q̃dicare q̃ psallere ꝛ intelligere tũc bene faciã ꝛ nõ añ/ c Añ venies ad me/p gr̃az. Job. xv. a. Sine me nihil potestis facere. Lucl. xxiiij. g. Sedete ĩ ciuitate quousq̃ induami virtute ex alto. d Perambulabã. Secũda ps: in q̃ exponit p partes q̃ sit via imaculata. Sed pus de christo exponam⁹/vt dicat: Perambulabã/vel/deambulabã. Deambulatio eiꝰ fuit passio: vbi deambulauit ꝗ flagellis ad illusiões: ꝗ illusiõib⁹ ad sputa: de sputis ad colaphos: de colaphis ad crucẽ: de cruce in mortẽ. Hęc deambulatio habet/Matth. xxvij. Hęc est deambulatio ĩsaac: de q̃ dr̃ Gen. xxiiij. g. q̃ eo tpe deambulabat p viã q̃ ducit ad puteũ: cuiꝰ nomẽ est viuẽtl ꝛ videntis. Hęc ẽ passio christi: q̃ ducit ad puteũ altũ/ad fontẽ vitę ęternę ꝛ pfectę visiõis: vbi viuemꝰ sine fine: ꝛ videbimꝰ deũ facie ad faciẽ. Et per aliã viã nõ venit ad hũc fontẽ: q: Act. xiiij. d. Per multas tribulatiões oportet nos intrare ĩ regnũ dei. Sz ꝛ Lucl. xxiiij. d. Sic oportuit pati christũ: ꝛ ita intrare ĩ gloriã suã. Passionẽ aũt eiꝰ aggrauat/q̃ sine culpa sua passus ẽ. Añ addit e In inocẽtia: nõ tñ opis: sed et f Cordis mei. i. Pet. ij. d. Qui pctm̃ nõ fecit/nec inuẽtꝰ ẽ dolꝰ ĩ ore eiꝰ. Itẽ q̃ nõ int̃ ignotos: sz int̃ notos passus ẽ: Añ dicit: g In medio domꝰ meę. i. cognatiõis meę. Zach. xiij. c. dicit ei: Quid st̃ plagę istę ĩ medio manũ tuaꝝ? Et dicet: His plagatꝰ sum ĩ domo eoꝝ q̃ diligebãt me. Tertio aggrauat eiꝰ passionẽ: ꝛ eiꝰ bonitatẽ cõmendat: q̃ cum malediceret nõ maledicebat: cũ pateret nõ cõminabat. j. Pet. ij. d. Añ dicit: h Nõ pponebã añ oculos meos rẽ iniustã. i. nõ curabã me vindicare de iniuria: imo potiꝰ p ipsis orabã. Luc. xxiij. e. Pater dimitte illis: non eñ sciũt q̃d faciũt. Licz aũt vindictã nõ vellet: nõ tñ peccatũ eoꝝ amabat:

Allegorice

Ps. 118.

Añ subdit: i Faciẽtes q̃uaricationes odiui: inquãtũ tales. i. pharisęos. Matth. xv. a. Irritũ fecistis mãdatũ dei ꝓpt̃ traditionẽ vestrã. Ps. Iniq̃s odio habui: ꝛ legẽ tuã dilexi. Et posset aliq̃s istãtiã ponere de iuda quẽ videbat amare: q: cũ eo erat ꝛ mãducabat: Añ de ipso specialit sbiungit:

Ps. 118.

Doraliter: d Perambulabã ĩ innocẽtia cordis mei. Sup dixerat/in via imaculata: et q̃si q̃s q̃reret/q̃ ẽ via imaculata: Rñdet: q̃ in inocẽtia pambulabã. i. pfecte ambulabã. Vel/deambulabã: q̃si in spaciosa via: in innocẽtia. Hęc ẽ via ascẽdẽdi ad cęlũ. Ps. Nõ q̃uabit bonis eos q̃ ambulabãt ĩ inocẽtia. Job. xxij. d. Saluabit̃ inocẽs: saluabit̃ aũt mũdicia manuũ suaꝝ. Ps. Quis ascẽdet ĩ mõtẽ dñi/aut q̃s stabit ĩ loco sctõ eiꝰ? Innocẽs manib⁹ ꝛ mũdo corde. q. d. hęc duo necessaria st̃. s. innocẽtia opis ꝛ cordis: q: Prouer. xj. c. Manꝰ ĩ manu nõ erit innocẽs malꝰ. Añ ꝗ dic: In inocẽtia cordis mei: q̃ radix ẽ ꝛ aficedẽs ad inocẽtiã manuũ. Si eñ ẽ innocẽs corde/ẽ ꝛ manu. Nõ aũt ecõuerso: q: q̃ q̃q̃ quis non nocet manu: et tñ cõtra aduersantes sibi tractat sanguinea bella ꝛ homicidia ꝛ sacrilegia: ꝛ multa alia mala. Eccl. xx. c. Est qui vetat̃ p̃ inopia peccare. Et hoc faciebã: g In medio domꝰ meę. i. pscię: q̃ tũc hz mediũ latũ ꝛ spaciosũ/cũ ibi est innocẽtia. Et postea innocẽtiã p ptes exponit. h Nõ pponebã añ oculos meos rẽ iniustã. i. res iniusta nõ placuit mihi: nec pposui facere eã. Et ita legit: añ oculos/cordis. Vel etiaz põt legi ante oculos/corpis: q̃ p̃cedũt oculos cordis: q: multotiẽs intrat mors p fenestras: ꝛ illicite cõcupiscit̃ qõ incaute respicit̃. Propt̃ qõ dicebat/Job. xxxj. a. Pepigi fędus cũ oculis meis: vt ne cogitarem quidẽ de ꝓgine. Nõ dicit q̃ nõ cogitauerit de ꝓgine: sed qõ noluerit cogitare. Et ꝗ est qõ dicit: Nõ pponebã ꝛc. s. vt facerẽ: q: sic ponere criminosũ est. Sed ponere ad detestandũ bonũ est: alioquin quõ diceret Ps. Peccatũ meũ coram me est semp. Itẽ rem iniustã ante oculos suos pponit/qui memor est iniuriaꝝ. Leuitl. xix. d. Nõ quęras vltionẽ/nec memor eris iniurię ciuiũ tuoꝝ. Sũt aũt multi qui ĩ se nolũt malũ facere: sed nõ curãt si alij faciũt: qõ non facit vir iustus. Ideo addit: i Faciẽtes q̃uaricationes odiui. Pluraliter dicit: q: multę sunt q̃uaricationes. Est eñ

Ps. 118.

Ps. 50.

Doraliter

Ps. 85.

Ps. 25.

- Maturalis q̃ fit
  - Corde. Esa. xlvj. c. Redite q̃uaricatores ad cor.
  - Ore. Hiere. xxix. g. Prouaricationẽ locutus est aduersus dñm.
  - Ope. Bal'. ij. d. Si q̃ destruxi ꝗ itez reędificо: q̃uaricatorẽ me cõstituo.
  - Cõsuetudine. Esa. xxiiij. c. Ęc mihi: q̃uaricãtes q̃uaricati sũt.
- Disciplinę. j. Timoth. ij. d. Mulier seducta in q̃uaricationẽ fuit.
- Mosaicę
  - Uniuersal'. Ecech. xiiij. d. Terra cũ peccauerit vt q̃uaricet q̃uaricãs extẽdã manũ.
  - Particularis. Hiere. iij. c. Ui (nũ meã. dit q̃uaricatrix sororꝰ eius iuda.
- Prouaricatio legis
- Angelicę. Heb. ij. a. Qui p angelos dictꝰ est sermo: factꝰ est firmꝰ ꝛ oĩs q̃uaricatio ꝛ ĩ obediẽtia accępit iustã mercedis retributionẽ.
- Euãgelicę. Act. j. d. Accipe locũ misterij huiꝰ et apl'atus: de q̃ q̃uaricatꝰ est iudas. Roma. ij. d. Per q̃uaricationẽ legis deũ inhonoras.
- Mũaną
  - De mutuo. Eccl. viij. b. Noli q̃uaricari in amicũ pecuniã differenti.
  - De lege seruitutl. iiij. Regl. j. a. Prouaricatꝰ est moab in israel.
  - De fędere. Ecech. xvij. f. Fędꝰ qõ q̃uaricatus est ponã in caput eius.
- Diabolicę. j. Machab. xj. g. Prouaricati st̃ pncipes demetrij in cades quę est in galilea.

Posset aũt aliquis dicere: Tu odis facientes prouaricationes: sed illis faues qui

* licet nõ faciãt

Allegorice ℣ a Nõ adhęsit mihi/in amore: b Cor prauũ.ſ.cor iudę: qd nõ dilexi: qr ibi erat inimici receptaculũ. Joh.xiij.a. Cũ diabolus misisset in cor vt traderet eũ iudas ꝛc. Ecce cor prauũ. c Declinantẽ a me malignũ.i. iudaz: de q Joh.xiij.d. Post buccellã exiuit continuo. d Nõ cognoscebã.i.nõ approbabaz. Unde dixi:

Matth.xxvj.b. Ecce tamẽ vę hoi illi p quẽ filius hois tradet: bonũ erat ei si natus non fuisset hõ ille. e Detrahẽtẽ secreto prio suo.ſ.mihi.i.iudã: de quo Matth.xxvj.b. Tũc abijt vnus de duodecim q dr iudas scarioth ꝛc. f Hũc pseqbar: qñ dicebã/ Joh.xiij.c. Ille ẽ cui intinctũ panẽ porrexero. Et sequit: Et cũ intinxisset iesus panẽ/dedit iudę simonis scariothis. Sic p sequebat eũ christus: vt vel saltẽ tãtũ facin erubesceret ppetrare. Et posset aliqs dicere: imo tu nõ pseqbaris eũ: sed videbaris ei psentire: qr comedebas cũ eo: Unde subdit: g Supbo oculo ꝛ insatiabili corde: cũ hoc nõ edebã.i.cũ iuda q habebat oculũ superbũ/eo q noluit doctrinę ꝛ regulę subijci saluatoris: ꝛ cor insatiabile p cupiditatẽ/q fecit eũ vendere pciũ mũdi p trigiuta denarijs. Unde cõquerit dñs/Zach.xj.c. Appẽderũt mercedẽ meã trigita argẽteos. Et post addit: De cor pciũ q appreciatus sũ ab eis: Ironia est. Cũ hoc ergo dicit christus: nõ edebã: nõ dicit: hic nõ edebat mecũ: qd vtiqz falsum esset: Unde dixit/Matth.xxvj.b. Qui intingit manũ mecũ in parapside: hic me tradet. Sz cũ hoc nõ edebã: qr nõ me ei socialẽ ꝛ cõsentaneũ exhibebã: licet patiẽter sustinerẽ q ederet panes meos q magnificabat sup me supplãtationẽ. Sz alijs discipulis socialẽ me exhibebã: ꝛ mihi placebat eor societas:

Ps.40. Hoc est qd sequit: b Oculi mei ad fideles trę.i.ad alios discipulos qs de eadẽ terra isrl elegerã: qui nõ pditores: sed fideles erãt mihi: k Ut sedeãt mecũ/ad mẽsam meã: sicut in die cęnę: et frequẽter comedebant etiã cũ illo. Itẽ/sedeãt mecũ/in futuro iudicio. Matth.xix.d. Vos qui secuti estis me i regeneratiõe cũ sederit filius hois i sede maiestatis suę: sedebitis ꝛc. l Ambulãs i via imaculata hic mihi ministrabat.q.d.oes discipuli mei q mistri mei erãt/mũdi erãt. Unde dicebat eis/Joh.xij.d. Si quis mihi ministrat/me sequat.ſ.p viã imaculatã. m Nõ habitabit i medio domus meę/inferiorꝛ.ſ. ecclesię militãtis: nec supiorꝛ.ſ.ecclię triũphãtis: n Qui facit supbiã.ſ.iudas: q licz ad tpus fuerit de ecclesia militãte: tñ ibi non habitauit pseuerãter: nec p cõsequẽs intrauit domũ cęlestẽ: qr intrauit in ipsũ sathanas: et fecit eũ cõtra dñm supbire: ꝛ ꝓtra seipsũ despare/ꝛ suspẽdere se. Matth.xxvij.a. Abiens laqueo se suspẽdit. Et ipse/ o Qui loquit iniq.ſ.ꝓba pditiõis ꝛ dñm suũ: p Nõ direxit.i. nõ fuit rectus: Nec placuit in ꝓspectu oculoꝛ meoꝛ.

Al. †cũ declinaret a me malignus
23.q.4.c.nimiũ.et.c.qui peccat
Al. †occulte
Al. †huic nõ cõuescebar

a Nõ adhęsit mihi cor prauũ:
b †declinãtẽ a me malignũ nõ
c cognoscebã. Detrahẽtẽ† se-
d creto prio suo: hũc pseqbar.
e Supbo oculo et insatiabili
f corde: †cũ ẖ nõ edebã. Oculi
g mei ad fideles terrę vt †sedeãt
h mecũ: ambulãs i via imacu-
i lata ẖ mihi mistrabat. Non
k habitabit i medio domus meę †q
l facit supbiã: †q loqt iniq nõ
m direxit i ꝓspectu oculoꝛ meo-

Moraliter ✱ licz non faciant: tamẽ cor habent prauum: vt vel mala velint/vel saltem bona non velint. Contra quod bene subiungit: a Non adhęsit mihi cor prauũ.q.d.non dilexi prauicordes: nec ipsi in me aliquã societatẽ inuenerũt vt eos defenderẽ vel eis fauerẽ. Quo ꝛ de reprobis q sunt corpus diaboli dicit/Job.xlj.a. Corp eius qsi scuta fusilia ꝛ compactũ sese sqmis pmẽtibus: vna vni ꝓiũgit: et nec spiraculũ quidẽ icedit p eas: vna alteri adhęrebit: ꝛ tenẽtes se nequaqz separabunt. Posset adhuc dici: Tu nõ adhęres ei: sed hoc facis ex hypocrisi ne malus dicaris: qr illũ in corde tuo approbas. Cõtra qd addit: c Declinãtẽ a me malignũ nõ cognoscebã: p approbationẽ: sic illd Matth.vij.d. Mũqz noui vos ꝛc.q.d.sic exterius separaui malos a meo ꝓsortio: sic interis separaui eos a cordis iudicio. Potest aũt moralit etiã d christo legi ꝓsus iste/vt dicat:

a Nõ adhęsit mihi cor prauũ: sed reb mũdanis. Ps.
Ps.118. Adhęsit pauimẽto aia mea. Et alibi: Filij hominũ vsqq grauicorde: vt qd diligitis vanitatẽ ꝛ qritis mẽdaciũ. c Declinãtẽ a me malignũ ꝛc. Hoc ꝛ platos q maligne ingrediunt
Ps.4. platiões.ſ.malo igne cupiditatis ꝛ ambitiõis accẽsi: de qua.j. Job.v.d. Tot mũdus i maligno posit est.i.in malo igne. Di

ſt declinãtes a dño. Hiere.vj.g. Oes isti pncipes declinãtes ambulãtes fraudulẽter. Qñ colũnę domus declinãt/domus minaꝛ ruinã: Ita est de colũnis ecclię/q sũt plati. e Detrahẽtẽ secreto prio suo. In hac serie excludit a se vir iustus pmo vitiũ cordis/cũ dicit: Nõ adhęsit mihi cor prauũ ꝛc. Secũdo excludit a se vitium oris/hic/cũ dicit: Detrahẽtem ꝛc. Tertio vitiũ oculoꝛ/cũ subiungit: Supbo oculo ꝛc. Dicit q/ Detrahẽtẽ secreto prio suo hũc perseqbar: Et merito pseqt eos vir iust qs dñs odit: Ro.j.d. Detractores/deo odibiles. Prouer. xxiij.a. Abominatio hoim detractor: Licz nõ sit abominatio brutoꝛ. Prouer.xxij.c. Noli eẽ in cõuiuijs potatorũ: nec in comesatiõib eoꝛ q carnes ad vescẽdũ conferũt. Et bñ dicit: secreto: qr detractores retro ꝛ nõ in psentia hois detrahũt ei. Eccli.xxviij.b. Susurro ꝛ bilinguis maledict: multos em turbauit pacẽ hũites. Itẽ bñ dicit: prio suo: qr egyptio nõ inuidet aut detrahit scytha: nec britannũ iudęus emulat: sed vnusqsq cõtribulib inuidet primis ꝛ vicinis: ꝛ his q eiusdẽ opis ꝛ artificij existũt. Unde Beda sup illd Luc.xiij.d. Memo ꝓba accept ẽ i patria sua: Proprium ꝛ qsi naturale ẽ ciues ciuib inuidere. f Hũc pseqbar. Sup dixit de declinãte/nõ cognoscebã: hic ampli dicit.ſ.pseqbar: et infra/nõ edebã: q.d.excõicat ẽ: ꝛ merito: qr ipsi sunt psecutores oũm: similes hismael/cui man ꝛ oes: ꝛ man oũm ꝛ eũ. g Supbo oculo ꝛ insatiabili corde cũ hoc ñ edebã.q.d.supbũ ꝛ auarũ deuitabã qsi excõicatos.j. Cor.v.d. Nũc aũt scribo vob nõ cõmisceri: si is qui noiat frater inter vos/ est fornicator/ aut auar/aut idolis seruiẽs/aut maledicus: cũ hmõi nec cibũ sumere. In supbo aũt oculo supbia cordis notat. Dicit em Aug Impudic ocul/ ipudici cordis ẽ nũci. Eodẽ q mõ supbus ocul/supbi cordis ẽ nũci. Sic/Prouer.vj.c. Sex sunt quę odit de ꝛ septimũ detestat aia ei: oculos sublimes ꝛc. Cor aũt insatiabile dr cor auari: qr Eccs.v.b. Auar nõ iplebit pecunia. Eccli.xiiij.b. Insatiabilis ẽ oculus cupidi. Petr Raueñ. Insatiabilis corde ẽ q desiderat vñ neqat satiari. Quid ẽ ẖ: Vanitas ꝛ voluptas ꝛ cętera vitia. Cũ hoc q dicit vir iust: nõ edebã. Eccli.ix.d. Viri iusti sint tibi cõuiuę. Prouerb. xxiij.a. Ne comedas cũ hoie inuido. Inuidia em seqt ex supbia. Itẽ Ps. Innocẽtes ꝛ recti adhęserũt mihi. Hoc necesse ẽ: qr nõ sufficit negatio: videlicz nõ edere cũ malis/nisi etiã bonos inuitet paupes. Unde seqt: h Oculi mei.ſ.interiores sũt i Ad fideles trę: vbicũqz vel vndecũqz sint: dũ tñ fideles sint. k Ut sedeãt mecũ/i mẽsa.q.d.cũ malis nõ comedo: Nõ tñ comedo solus: sz bonos sodales q̃ro. Job.xxxj.b. Si comedi buccellã meã solus ꝛc. Tob.ij.a. Cũ factũ esset prãdiũ bonũ i domo tobię/dixit filio suo: Vade ꝛ adduc aliqs de tribu nra timẽtes deũ: vt epulent nobiscũ. Glo. tñ non exponit vt sedeãt/ de sedere ad mẽsã: sz de spũali sessiõe i vnitate fidei/in pseni: vel i futuro/in regno ęterno. Nõ aũt sufficit hę bonos sodales nisi etiã habeat bona familia. Unde subiũgit: l Ambulãs i via imaculata ẖ mihi mistrabat. Utinã ẖ posset dicere oes plati ꝛ potẽtes: sic dr d abraã/Gen.xvij.d q oes vernacos dom suę ꝛ vniuersos qs emerat circũcidit: Ita fac bon plat. Unde a puitate familię cõuincit puitas dñi. Eccli.x.a. Scõm iudicẽ ꝓpli: sic ꝛ mistri eius. Prouerb.xxix.b. Princeps q libẽter audit ꝓba mẽdacij/oes mistros hz impios. De ẖ aũt purgat se ẖ iust: Unde adhuc subiũgit: m Nõ hitabit in medio domus meę: ad lrãz: q facit supbiã.i. nõ habeo supbos famulos: imo expellã eos.j. Machab.ij.c. Persecuti st filios supbię. Et.j. Et nõ dederũt cornu pctori. Amos.vj.c. dicit dñs: Detestor ego supbiã iacob.i.clericoꝛ: ꝛ domos eius odi: qr videlicz plenę st supba familia. Nec tñ supbos/sz ꝛ maledicos seruos debet bon plat ꝛ qlibet iust expellere: Unde subdit: o Qui loqt iniq nõ direxit. Quid: Seqt: q In ꝓspectu oculoꝛ meoꝛ.i. nõ iecit vt placeret mihi.

Al. †sidere
Al. †facile
Al. †loqui
Ecc.16.d.
Ps.24.

✱ ceret mihi.

Ps.139 * ceret mihi. Ps. Vir linguos⁹ nõ dirigek ĩ tra. a ¶ In matutino. Tertia ps vbi oñdit q̃d sit finis malo⁹: Et dixit chri-
Allegorice stus: In matutino/ generalis resurrectiõis: b ¶ Interficiebã. i. interficiã: c ¶ Oẽs pctõres terrę. i. q̃ habitãt sup
terrã: qñ videlicet trãseũte nocte ⁊ nebula hui⁹ vitę mortalis/
clara luce apparebunt
merita singulo⁹q̃ mõ
in his tenebris occul-
tank: ⁊ çicania cũ triti-
co crescũt vsq̃ ad mes-
sez: Matth. xiij. d. Et
palea cum tritico iacet
vsq̃ ad ventilationẽ:

Vt tranutinis
Vt de disperdã

a rũ. In †mãtutino itẽrficiebã
b oẽs pẽccatores terrę: †vt dis-
c pẽrderẽ de ciũitate dñi oñs
d opẽrantes iniq̃tatẽ. ¶ Dño

paupis/cum anxiarek/in cõ-
spectu dñi effudit precẽ suã.
g Domine exãu- CI.
h di orationem meam:
k

Matth. iij. c. Uñ addit: d ¶ Vt disperdẽ. i. vt ĩ illa messe/
in illa ventilatiõe disperdã: e ¶ De ciuitate dñi. i. de colle-
ctiõe fidelũ: f ¶ Oẽs opantes iniquitatẽ: cum dicã an-
gelis messoribꝰ: Colligite p̃mũ çicania: ⁊ alligate in fasciculos
ad cõburendũ: Matth. xiij. d. Cũ ego venero habẽs ventila-
brũ iudicũ in manu mea ad pmundandã areã m. Matth. iij. c.
Cui⁹ ventilabr̃ ĩ manu sua: ⁊ pmũdabit areã suã: ⁊ pgregabit
triticũ ĩ horreũ suũ: paleas aũt cõburet ĩgni inextiguibili.

Moraliter a ¶ In matutino ⁊c. Moralik/ b dic̃ vir iust⁹: ⁊ legik eodẽ
mõ de viro iusto sic̃ de christo lectũ ẽ: hoc addito: q̃ sic expo
nik: a ¶ In matutino: resurrectiõis: c ¶ Oẽs pctõres ẽrę
inẽficiebã. i. inẽficiẽdos p̃uidebã: d ¶ Vt disperdẽ. i. disp-
dẽdos ⁊c. Vel sic/ a ¶ In matutino: ad lrãz: iterficiebã. i.
vincebã: c Oẽs pctõres ẽrę. i. dęmões/q̃rũ pcuratiõe fiũt
pctã ĩ tra. Et dic̃/ĩ matutino: q̃z ad lrãz/ĩ mane magl tẽptat
diabol⁹: et tũc fiũt plura pctã. Q̃ significatũ est/ Josue. viij.
c. vbi dicik: q̃ festinauit rex hai egredi mane: ⁊ egressus est cũ
omi exercitu ciuitatis. Mich. ij. a. Ue qui cogitatis inutile et
opamini malũ in cubilibus vẽis: in luce matutina faciũt illud.
Propk̃ cisterciẽses vigilãt ĩ mane: nec redeũt ad lectos post
matutinas: ſz sũt ĩ orone: vt sic interficiãt: in matutino pec
catores ẽrę: et disp̃dãt de ciuitate dñi. i. de congrega-
tiõe sua: sed ⁊ toti⁹ ecclię/ oẽs opantes iniq̃tatẽ. i. dęmo-
nes. In signũ hui⁹ mltę victorię factę sũt ĩ mane. Uñ Exod.
xiiij. f. Jã aduenerat vigilia matutina: ⁊ ecce respiciẽs dñs su-
per castra ęgyptio⁹ p colũnã ignis ⁊ nubis interfecit exercitũ
eo⁹ ⁊c. Itẽ. j. Regl. xi. c. Saul ingressus ẽ media castra ĩ vi-
gilia matutina: ⁊ pcussit ãmon vsq̃dũ incalesceret dies. Itẽ p
matutinũ intelligik p̃ncipiũ tẽptatiõis. Et tũc interficiẽdi sũt
Ps.136. peccatores ẽrę. i. p̃mi mot⁹. Ps. Beat⁹ q̃ tenebit ⁊ allidet
paruulos suos ad petrã. Cassian⁹. Dũ adhuc paruuli sẽt allide
filios babylonis. i. sens⁹ carnales: ne si teneri nõ fuerit/ euocati
in pniciẽ nostrã conualescãt: ⁊ postea firmi⁹ radicati nõ possint
euelli. Nos q̃ dic̃ iust⁹: inẽficiebã in matutino vt disper
derẽ de ciuitate dñi. i. de aia ⁊ consciẽtia mea: f ¶ Omẽs
opantes iniq̃tatẽ. i. oẽs malos mot⁹ q̃ pariũt iniq̃tatẽ. Bia
iusti est ciuitas dñi. Sap. vij. scõm aliã lrãm: Bia iusti sedes ẽ
sapiẽtię. Itẽ per matutinũ ĩtelligik adolescẽtia: ĩ q̃ interficiẽdi
sunt oẽs mali mot⁹ ⁊ mali mores. Mlti tñ expectãt et nutriũt
eos vsq̃ vesperã. i. ad finem vitę: et tũc qñq̃ nituntk interficere
cũ iã nõ possunt/ eo q̃ firmiter radicati sunt vt annosa querc⁹.
Amos. ij. c. Altitudo cedro⁹/ altitudo ei⁹ ⁊ fortis ipse q̃ si quer-
cus. Mane igik sũt interficiẽdi: aliter nõ possũt interfici. Et sa.
xxvj. d. Justiciã nõ fecim⁹ ĩ terra. i. in corpe nro: ideo nõ ceci-
derũt habitatores ei⁹. s. mali mot⁹. Et dicit/ oẽs/ q̃d est cõtra
quosdã: q̃ in se quędã vitia interficiũt: ⁊ quędã viuere pmittũt.
j. Regl. xv. a. Percute amalech ⁊ demolire vniuersa eius ⁊c.
Det nobis dñs ita oẽs istos pctõres dispdere: vt null⁹ eo⁹ in
nobis remaneat. Et ita disperdere/ de ciuitate dñi. i. de aia
cuiuslibet nostrũ: oẽs opantes iniq̃tatẽ: vt tandẽ cũ igne
iudicij examinati fuerimus: non inueniak in nobis iniq̃tas: sed
ſm mysteriũ centesimi psalmi/ pfecti inueniamur ĩ oculis ma-
ĩestatis: q̃d nobis p̃stare dignek iesus christ⁹: Amen.

Domine exaudi ⁊c. Titulus. ¶ Expo. Ps. CI.
Oro paupis/ cũ anxiarek/ ĩ ꝓspectu dñi effu-
dit precẽ suã. Supius inuitauit nos ꝓpha ad iubi-
lã ⁊ exultationẽ: Hic aũt in hoc psalmo/ qui est quitus psalm⁹
pęnitẽtialis inuitat nos ad pęnitẽtiã. Et est ordo cõgruus: et
nobis hoc ordine demõstrat: q̃ risus doloze miscebik: ⁊ extre-
ma gaudij luctus occupat: sicut dicik Prouer. xiiij. b. Et nox
quãtũcũq̃ longũ diẽ termiat. Hiero⁹. Ne insolescãt cõtem-
platiui ex supabũdanti lęticia: recte post psalmos lęticię po-
nik psalm⁹ iste pęnitẽtię: ſm illud Eccli. xi. c. In die bonor ne ĩ-
memor sis malorũ. i. pęnarũ ⁊ pctõr tuo-
rũ: Et ecõuerso. Besi. viij. d. Nox ⁊ dies nõ
requiescẽt. Itẽ post lę-
ticiã agit de pęnitẽtia: alia ratiõe/ videlicet: q̃z aia oppressa a
peccatis iubilare non põt. Uñ ad h̃ q̃ iubilet/ oportet q̃ eua-
cuenk peccata. Hoc aũt fit pęnitẽtiã. Agit aũt hic p̃cipue de
illa parte pęnitẽtię q̃ dz oro. Uñ ĩtitulak psalm⁹ ab oratione.
Et est sensus tituli: Iste psalm⁹ est oratio paupis. i. chri-
sti: q̃ cũ esset diues/ fact⁹ est ꝓ nobis paup: vt illi⁹ inopia nos 2. Corl. 8. b.
diuites essem⁹: Qui hic orat ĩ psona sua ⁊ mẽbror̃ ꝓ miserijs
passiõis suę/ ⁊ hui⁹ seculi nequã/ in quas paup ipse ⁊ mẽbra ei⁹
ꝓpter peccatũ p̃mi homis iusto dei iudicio deiecti sunt: Uñ
ait: Cũ anxiarek. Et q̃z scit se nõ nisi p dñm liberari posse:
in conspectu dñi effudit precẽ suã. Vel sic moraliter. Alik
Iste psalm⁹ est oratio paupis. i. aię pauptatẽ spũalẽ re-
cognoscẽtis: nõ cuiuslibet aię: sed ei⁹ q̃ angustiak de peccatis
suis. Uñ dicẽ: cũ anxiarek: ⁊ nõ ꝓ vna glia mũdi: sed in cõ-
spectu dñi: q̃ videt abscõdita cordis. Intentiõe monet oẽs
recognoscere suã miseriã/ et petere misericordiã q̃ restituunk.
Modus. Quattuor sũt partes. Prima est depcatiua capta/ Partitio
tio beniuolẽtię: in q̃ nec factũ defendik: nec faciẽtis animꝰ excu psalmi
sak. Secũda ẽ flebilis narratio: vbi exponit quã patik paupta-
tẽ: ibi: Quia defecerũt. Tertia ẽ impetrãdi certitudo: ibi:
Tu aũt dñe. Quarto breuitatẽ suã diuinę cõferens ęterni-
tati/ illã trãsiturã/ et istã mãsurã asserit: ibi: Respõdit ei. In
persona q̃ christi p̃mo possum⁹ breuik exponere allegorice p/ Allegorice
mã partẽ: vt in angustia passiõis cõstitutus/ dicat ad patrem:
g ¶ Dñe/ pat/ b ¶ Exaudi orationẽ meã: quę in passiõe
multiplicik facta
Moraliter/ dicit/ aia paup ⁊ pęnitẽs: g ¶ Dñe exaudi Moraliter
orationẽ meã. Deut. xxxij. a. Audi dñe vocẽ iudę. i. cõfi-
tẽtis. Et notãda sunt: Dñe/ non dęmon vel hõ pure: Nõ est
ẽm quicq̃ petendũ a diabolo: q̃z non est bñficus/ neq̃ diues:
nec ab alio quocũq̃ nisi a deo. Daniel. vj. b. Ois q̃ petierit
aliquã petitionez a quocũq̃ deo vel hoĩe nisi a te rex/ mittak
in lacũ leonũ. i. in infernũ.

b ¶ Exaudi
- Ad exitũ audi. s. ꝺ pctõ.
- In exitu de mũdo.
- Ex corpore audi.
- Extra audi. i. patẽter:

ĩ Orationẽ: nõ dicit oratiões: sed sic̃ in Ps. Una pe/ Ps. 26.
tij a dño ⁊c. Item
vna est oro quã christ⁹ dictauit. s. Pater nr̃ ⁊c. k ¶ Meã/ nõ Matth. 6. a.
alienã: q̃d est ꝑ eos q̃ volũt orare tñ p pcuratores: ⁊ contra
alios q̃ frequẽk dicũt alijs: orate ꝓ me: ſz ipsimet nũq̃ volũt
orare. Et nota q̃ oro exaudik: qñ est/ cõmoda/ pura/ volans/
deuota/ tenax/ pia/ iusta: Cõmunis/ breuis/ in christo/ cũ spe/ Cõditiões ora-
locus/ ardor. Cõmoda/ ꝓ re vtili sibi ⁊ cęlesti vel spũali. Ro. tionis si debeat
viij. e. Quid oremus sicut oportet nescim⁹. Ideo pauli oro exaudiri
nõ est exaudita. ij. Corl. xij. c. Propk q̃d ter dñm rogaui vt
discederet a me ⁊c. Pura/ sine cogitatiõib⁹ malis. Eccs. x. a.
Dulcę moriẽtes pdũt suauitatẽ vnguẽti. Volãs/ duab⁹ alis:
de q̃b⁹ Tob. xij. b. Bona ẽ oro cũ ieiunio ⁊ elemosyna. De-
uota/ cũ hũilitate ⁊ timore. Daniel. iij. d. In aio ꝓtrito ⁊ spũ
hũilitatis suscipiamur a te. Tenax. i. assidua. j. Thessal. v. d.
Sine intermissione orate. Jaco. v. d. Multũ valet depcatio
iusti assidua. Pia/ vt ad deũ fiat. Esa. xlv. d. Rogãt deũ non
saluantẽ. Justa/ triplicik: vt a iusto fiat/ ⁊ ꝓ iusto/ ⁊ in finẽ iu-
stũ. A iusto. Job. ix. f. Si q̃s dei cultor est/ hũc exaudit. Ps.
Iniq̃tatẽ si aspexi in corde meo: nõ exaudiet dñs. Pro iusto. Ps. 65.
Hiere. vij. d. Noli orare ꝓ ꝓplo h̃ ⁊c. q̃z non exaudiã te. Fine
iusto. Matth. xx. c. Nescitis q̃d petatis. i. inordinate petitis